

“Ik tel weer mee!”

Peggy Hesseling (37) werd ernstig ziek en raakte haar baan kwijt. Dat deed zeer. Maar bij de pakken neerzitten? Echt niet. Ze zocht werk dat ze nog wel kan doen.

“In 2020 kreeg ik, na een proces van twee jaar, het stempel ‘afgekeurd voor werk’. Werken ging al jaren niet meer, dus het was puur een formaliteit. Maar toch deed van alles wat ik heb meegemaakt, dit misschien nog wel het meeste zeer. Door je ziekte ben je al zoveel kwijt en word je al zo beperkt. Voor mijn gevoel werd het laatste wat ik nog had, me nu ook afgenomen. Ook al werkte ik niet meer, door mijn baan voelde ik me nog onderdeel van de maatschappij. Nu was dat weg. Na dertien werkzame jaren het laatste draadje doorgeknipt. Vrij snel daarna ben ik op zoek gegaan naar werk

dat ik wel naast mijn ziekte kan doen. Inmiddels heb ik twee ontzettend leuke vrijwilligersjobs en daar ben ik heel blij mee. Het geeft me het gevoel dat ik weer meedraai.”

Bizarre jaren

“In 2016 werd ik ziek. Ik had een perianaal abces (ontsteking bij de anus, red.) dat maar bleef terugkomen. Het werd uiteindelijk een fistel die de artsen operatief niet verwijderd kregen. Ik ben er veertien keer aan geopereerd. Daardoor is mijn kringospier zo beschadigd dat ik een dubbelloops

ileostoma kreeg. En even later ook een PEG-sonde, want door mijn stoma verteerde mijn eten niet meer. In vijf jaar tijd heb ik vijftig keer in het ziekenhuis gelegen. Soms voor een dag, soms drie weken. Als ik het zo opsom, lijkt het wel of ik het over iemand anders heb. Zelf heb ik het namelijk niet als mega-ellendige jaren ervaren. Als je er middenin zit, gebeurt het gewoon. En ik heb ook weer leuke mensen leren kennen, andere ervaringen opgedaan.”

Niet meer werken

“Dit jaar ben ik maar één keer geopereerd; in juni werd mijn ileostoma omgezet naar een colostoma. En de teller staat tot nu toe op twee opnames, dus dat is al met al een hele verbetering. Het voelt ook echt of ik in rustiger vaarwater zit. Al ben ik nog steeds ziek. Mijn leven wordt sinds 2016 grotendeels bepaald door mijn gezondheid. Ik heb vaak pijn en ben veel vermoeid. Sommige

‘Van hele dagen werken naar hele dagen thuis. Ik voelde me nutteloos’

dagen kan ik nauwelijks opstaan uit bed. Sinds ik ziek werd, heb ik nog één keer een periode van drie maanden gewerkt. Fulltime. Achteraf snap ik niet hoe ik dat gedaan heb: eten, slapen, pijn, ziekenhuis en ook nog acht uur werken... Ik wilde koste wat het kost voorkomen dat ik een tweede jaar in de ziektewet zou komen. Ik heb het toen kunnen voorkomen, maar achteraf was het niet verstandig. Uiteindelijk heb ik me alsnog ziek moeten melden; het ging gewoon niet meer.”

Toch actief

“Ik werkte bij de contractadministratie van het Kadasterkantoor en haalde altijd veel plezier en

voldoening uit mijn werk. In het begin had ik er dan ook moeite mee te accepteren dat het niet meer kon. De overgang is zo groot; van hele dagen werken naar hele dagen thuis. Ik voelde me nutteloos. Daarbij ben ik gewoon echt niet het type om niks te doen. Dus ging ik op zoek naar vrijwilligerswerk. Voor Stomajong ben ik sinds een jaar coördinator van de bezoeken dienst. Jongeren die een stoma krijgen en een vraag hebben, kunnen mij bellen. Ik ga dan op zoek naar een ervaringsdeskundige die de jongere kan helpen en koppelen aan elkaar. Soms bel ik nog even om de vraag scherp te krijgen. Ik vind het heel waardevol om te doen. Het is zo belangrijk om jongeren in het traject naar een stoma goed te begeleiden en het taboe te doorbreken.”

Steentje bijdragen

“Daarnaast werk ik sinds half juni zorgreservisten. Dit zijn mensen die in het verleden in de zorg hebben gewerkt en nog willen bijspringen wanneer dat nodig is. Het Ministerie van VWS heeft opdracht gegeven aan Ambulance NL deze reservisten te werven, want voor de komende jaren worden er grote tekorten verwacht in de zorg. Ik vind het mooi dat ik hiermee indirect iets

doe van maatschappelijk belang, want die lange wachtlijsten in de zorg zijn voor niemand goed. Ambulance NL doet dit project uit maatschappelijke betrokkenheid en het sprak me gelijk aan daar mijn steentje aan bij te dragen. Ik bel mensen van de lijst met de vraag of ze in het register willen. Soms is zo'n gesprek in een minuutje klaar, soms hang ik een kwartier aan de lijn. Ideaal is dat ik dit, net als mijn werk voor Stomajong, thuis kan doen. Als het nodig is zelfs onderuitgezakt op mijn bed. En op de momenten dat het mij uitkomt. Heb ik een goede dag? Dan klap ik de laptop open. Maar zo niet, dan niet. Die flexibiliteit maakt dat ik dit werk kan doen.”

Gewaardeerd

“Mijn vrijwilligerswerk geeft me het gevoel dat ik weer meetel. Ik haal er zoveel energie en voldoening uit! Ik doe iets waar andere mensen wat aan hebben. Iets dat ertoe doet. Dat voelt gewoon goed. Daarbij is het fijn om gewaardeerd te worden.

‘Dit werk kan ik gewoon thuis doen, desnoods onderuitgezakt op mijn bed’

Bij Ambulance NL zijn ze bijvoorbeeld echt blij met mij, omdat ik in oplossingen denk en snap hoe je zo'n project organiseert. Ook al ben ik 'maar' een vrijwilliger, ze behandelen me heel gelijkwaardig. Dat vind ik tof! Het is ook leuk dat ik door het vrijwilligerswerk meer mensen spreek. Je hebt toch een soort van collega's en hangt regelmatig aan de telefoon. Het maakt mijn wereld weer een stuk groter.”

Iets doen

“Ik raad iedereen die niet kan werken aan om vooral op zoek te gaan naar iets wat je nog wél kunt. Of je nu met de hond van de burens wandelt, koffiedrinkt in het bejaardentehuis of iemand de Nederlandse taal leert; er is altijd wel iets wat bij je past. En het brengt je zoveel meer dan wanneer je blijft sippen om wat voorbij is...”

Voor mijn laatste operatie zat ik een tijdje niet lekker in mijn vel. Tot een vriend me een spiegel voorhield en zei dat ik wat moest gaan doen, iets oppakken, mijn wereld verbreden. Dat was precies wat ik nodig had! Onbewust was ik toch te veel bezig met ziek-zijn. Het hielp enorm me weer te richten op iets groters, iets buiten mezelf. Als dat je niet alleen lukt, kun je daar ook hulp bij zoeken. Bijvoorbeeld van een medisch psycholoog of revalidatiecentrum. Ziek-zijn betekent vaak dat je veel hebt meegemaakt. Het is niet gek dat je hulp nodig hebt om je nieuwe leven te accepteren en weer verder te kunnen kijken.”

LEES MEER

Vrijwilligerswerk geeft Peggy het gevoel weer mee te tellen. Wil jij dat ook? Doe de test en ontdek wat bij jou past op medireva.nl/vertel/test_vrijwilligerswerk